

Přes Baltimore.

Odsouzená stráž.

Pro Pokrok Západu přeloženo.

Za chladné, bouřlivé noci březnové roku 1867, obkličil maršál Lefebvre se dvěma sedmi tisíci mužstvy francouzského, másto Gdanak. V městě nacházelo se posádkou sedmáct tisíc ruských a pruských vojáků, a tito společně s dvěma až třemi tisíci dobytě ozbrojených mláďen, činili skromnou nádobu početí proti armádě která na ně hnala málo útokem. Proto zde bylo potřeba nejobzetejnějšího bdění ze strany strážní, v pádu odvážných výpadů posádky, podnikavých a neoháňejících, aby nevypadly nešťastně.

O půl noci postaven Jerome Dabois na jedno z nejvyšších stanic stanoviště v postupu záložně láry předních picket, jenom na úzkém pruhu země táhnoucím se nad bahnotou plošinou, zvanou poloostrov Nehrungský. Více jak hodinu přecházel po osamělém místě a ozvěna krůků nebyla vyrovnána než zásepným sténáním větru a pískáním hnaného deště. Za několik okamžiků posádky prodrál se i jiný silný zvuk k jeho úšm. Pojednou se v ohni a zasetavil a naslouchal; konečně zvolal:

"Kdo to?"

Odpořel bytí silně sténání.

Opřel se proti stěně a zhlédl-li posova, a tentokrát zaslechl eos, jako dítka pláč a v bruku rozsesával předmět, blížící se přímo k němu temnotou. Rychlým pohybem namířil reňoici k ránu a poručil veliteli zastavit.

"Milost!" zvolal dítka hlas.

"Nestřelíte mne! Jsem Netalie, Což mne neznáte?"

"Neboha!" vykřikl Jerome, pozvedna ústí ručnice. "Jste to ty, drahé dítě?"

"Ano; a vy jste to též, dobrý Jerome. O vidte, že půjdete pomoci mé matince. Ona umírá."

Byla to jistě Netalie, malé děvče, pouze osm roků staré, dcera Lisetty Vaillantové. Lisetta byla chotí Piera Vaillanta, šikovatele v samém pluku Jeroma, a byla s armádou na přechodu co obshovačka.

"Proč, kterak jste to mé dítě?" pravil Jerome, vsav malé děvčátko na ruku. "Co se stalo s tvou matkou?"

"Oh, dobrý Jerome, vyť můžete jí právě slyšet! O slyšte!"

Strážce napnul svoji hlavu, avšak slyšel pouze prudký vítr a dešť.

"Matinka jest v strašném bahně," pravila opět dívka, "a umírá. Ona není daleko odsud. Oh, já dobře slyším její nářekání."

Postupně Jerome dozvěděl se od Netalie, že otec její vzal ji a sebou ráno a večer pak, an se bouře blížila že jí vyšla matka naproti. Šikovatel nabízel jí dáti průvodčího jednoho muže, a matka však návrh zamítla a unesla se vrátiti samotna, domnívajíc se, že jí nemůže potkat žádná nehoda. Coža, kterou se braly, byla temná a nejiřtá, a ona strátla pěšinu a bloudila po kraji bařin, až konečně zabředla do řídkého bahna.

"Oh, dobrý Jerome," nalikalo děvče; "což jí neslyšíte? Ona musí jistě zahynouti, pakli jí nepřispějete ku pomoci."

V tom okamžiku zdálo se strážci, jako by byl zdálí zaslechl bédování nešťastné ženy. Co měl činiti? Lisetta, ta dobrá, spanulá, milující Lisetta, byla v smrtelném nebezpečí a přec bylo v jeho moci zachrániti ji. Neměl dojíti srdce a zmužilosti postaviti se na odpor snažným probádním dítěte. Unesl se jiti a zachrániti otčověvatelku a bez meškání vrátili se na své vykázané místo. Pro všechny případy nemohl odepřiti snažné prosby dítěte.

"Podej mi svou ručku, Netalie. Chci tě následovati."

S vřikem radosti přiskočilo děvčátko k vojnovi, a jakmile uchopilo jeho ruku, kvapně táhlo jej k místu, kde bylo opuštěno svou matku. Jeromovi zdálo se to již příliš vzdáleno, a pojednou zastavil jakoby se chtěl vrátiti zpět. Nestrachoval se smrti, cítil ale strach před hanbou.

"Slyšte?" řekl děvče. Vojín chvíli naslouchal, a bolestně, srdcelomně hlas ženšský volal o pomoc. Nerozmýšlel se

okamžik déle. Zrychleným chvatem spěchal nyní bouli, až konečně našel Lisettu, až po ránu potopenou v bařině. Šťastnou náhodou našel se v její dosahu chomáč trávy, který udržel její tělo nad spoustou bahna. Nebyla to lehká šloha vyprostili ji s bahnové propasti, a bylo potřeba největší opatrnosti, aby při práci neztratila pevné pody. Po dlouhém namáhání konečně byla vytáhána ven, a Jerome blížil se s ní k opuštěnému stanovišti.

"Kdo to přichází?" zvolal mu hlas nspřiti temnotou.

"Milost!" vyrazil se sebe Jerome, zastaviv a ohléje se po celém tále.

"Kdo to sem přichází?" opakoval hlas.

Jerome slyšel k'apnutí kohoutka a poznal ihned, že jiná stráž byla postavena na stanoviško, které před chvíli opustil. Vyštitelatel dostavil se právě, an on byl vzdálen.

"Přítel společného mínění," odpověděl na posle'ní dotaz nově strážce.

Bylo mu veleno pokročiti a skládaje přátelské hesto, shledal se v přítomnosti důstojníka stráže. Několika sdělnými slovy vypravoval svoji přihodu, a když byl býval důstojník samotn, mohl se by 'y i celou věc přehlédi, a ponechal bez posádky, takto ale přitomni byli i svědkové jiti a když mu poručeno bylo odezdati ručnic, uposlechl bez vsteliého zdráhání a mlčky následoval důstojníka do tábora, kde spoután byl lezezy.

Následujícího jitra byl Jerome Dabois postaven před vojenský soud, ja obžalován, že opustil v čas služby stanoviště. Přiznal se ku své vině a povoleno mu omluviti své jednání výpravním přihody. Učinil tak několika slovy, soud nemohl jinak rozhodnouti nežli vynésti rozsudek smrti; zároveň však všichni členové podepsali žádost, aby byl Jerome Dabois omlouštěn, kterák za sílna byla ihned k brigáděmu veliteli, a od tohoto k divanému, který žádost podepsal a odporučil nejvyššímu maršálkovi.

Letobvre byl laakavý a velkomyslný ku svým vojínům, avšak nikterak nemohl přehlédnouti tak veliký poklesek, jakého se Dabois dopustil. Rozkasy udělené strážci byly volněm říti, a nejprvnější rozkaz zavpoidal co nejdříve strážci opustiti vykázané místo, dokud by nebyla vyšetřena. V jistě mife závisl bezpečnost celé armády na bedrách každé jednotlivé stráže, a obviště na těchto, kteří za noci postaveni jsou nejbliže tady nepříteli.

"Jste mi líto," pravil šedovlasý starý bojovník, když skládal prosbu, podáváje jí naspětí důstojníkovi, jenž jí byl doručil. "Jsem otevděšen, že muž ten dopustil se bez úmyslu přestupek. On vy co učinil—odvážil se do nebezpečí—byl přistihnut— a propadnul soudu. Musí trpěti."

Tázal se Lefebvre, zdaž by si nepřál spatřiti odsouzence.

"Ne, ne!" zvolal maršálek kvapně. "Kdybych jej spatřil a naslouchal jeho přihodě, možná že bych jej obmilostnil, a to se nesmí státi. Nechte jej umřti, aby tisícem jiných byli zachráněni."

Následujícího jitra po soudu, byl ustanovený čas k popravě Daboise. Výsledek rozmluvy s maršálem Lefebvrem oznámeno, a on nebyl jako ostatní akliámán. Nevinní nikoho, a nejtížeji toho neal, že nezemřel na bojišti.

"Přisahl jsem býti vzorným vojínem," pravil ku svému setníkovi. "Jsem si jist, že nespáchal jsem zločin, který by skvrnil moje jméno."

Setník jej uchopil za ruku a ujišťoval, že památka jeho ostane ve vážnosti.

Když se schylovalo k večeru vstoupil Pierre Vaillant s maršálem a dítetem do vězení, aby spatřili ještě jednou odsouzence. Byla to návštěva, které by se byl Jerome rád hleďel vyhnouti, když veskerý jeho pocit byl již zaměstnán s myšlenkami, které odnímal mu veškerou tužbu a odvahu, avšak otužil se i pro tuto rozmluvu, chtěje přestati jí co hrdina, když nebyla malá Netalie v zábratě lásky a

vďěčnosti vrhla se mu na prs a návrhem smřiti se s ním. On vyplil hotký kalich tento až do dna a slzy linuly se mu proudem po Heich. Pierre a Lisetta nebyli a to slova pronášeti. Plakali, modlili se a oba byli ochotní oddělití zemřiti místo šlechetského draba, který byl takovým způsobem trestán.

Posádky večer navštívil jej jeden věrný kamarád, který pakli by ostal na živě hodlal se stejně s Jeromem navrátiti do svého rodného. První myšlenka odvážence byla na jeho otčovělou matku a vzkánel jí poselevší plně lásky a oddanosti. Pak vzpomněl na milého bratra a sestru, a konečně vzpomněl na drahou, milenkou—v celém světě joma jedinou—černoookou dívku—jejíž vinou rávi zskrytá chabř stoji tam na břehu utlčené Sekrany—jedinou to milku, k níž zahohal vtelou láskou srdce svého, takou láskou neobsháloho, jejíž city málo které srdce a to jest pochopiti.

"Měj ty drahý příteli!" vyrazil k poslední se sebe, skrývaje obličej do dlaní, "ty jím zajisté nebudáš o mne vyprávěti správy falešné; avšak, kdyžby věřili v možnost, že jsem padl v bitvě, zanech je při té víře."

Soudrah jeho přišel tak utlčen, a když pravda bude maset ven, le bude tak věrně podána, by jméno Jerome Daboise nikdy nebylo v nejmenším opovrhováno v minulých letech, kteří jej v šťastných dnech milovali.

Ranní jitra probouzelo se s zastavením a polmřivých oblaků, za panující říjkanice sněhu a deště, a hucd za ranní hodiny uveden Jerome Dabois vatřio svému osudu. Místo k vykonání popravy bylo sřizeno na nízkém, odlehčím neprodučím prostranství poblíž moře, a až tam musela se celá divise dostaviti, aby byla účastným svědkem strašného trestu. Ještě nedosáhnuo ani půl cesty k určenému místu, když zvuky nějakého cisého ruchu prochvěly sáním vzduchem. V krátkce na to přikvapil pobočník k brigáděmu generálovi a vykřikem—

"Výpad! Výpad! Nepřítel vyrazil a celou silou. Maršálek natisuje by jate obrátil postup zpět na poloostrov."

V okamžiku bylo vše změněno v divisi, a brigádni generál, který prozatím velel, břimajícím hlasem udělal rozkaz k zpátečnmu pochodu. Trudnost byla pojednou rozpřlena a s veselým srdcem obraceli se vojini od myšlenek popravý statečného jich kamaráda, k myšlénce na první setkání se s nepřitelem.

"Co máme učiniti a zajatým?" tázal se šikovatel, jemuž svěřeno bylo velení strážci.

"Doveďte jej zpět do tábora," odpovídal setník.

Nalžení bylo jasné, avšak provedení jeho nebylo tak snadné, a sotva však slova ta vyklozila z úst setníkovy, když oddělení Pruských úprkem hnalo proti němu. Divise byla co nejrychleji postavěna do chranného čtveruhelného řetězu, kdežto stráž, která měla zajatce na zřeteli, viděla se nucena hledati spásu v útěku.

"Vy jmenu milosrdnatství!" zvolal Jerome, "zapřisáhně vás, zbyte mne pout a nechte mně umřti jakožto vojina."

Šikovatel se dlouho nerozmýšlel. Rychle přefezal provaz, jímž svázaný byl v zadu ruce odsouzeného a pak kvapil směrem k místu, kde jeho stráž zastavila. Hlomez drobné stěby započal a Prusové se marně namáhali protřhnouti řetěz francouzských šiků. Jerome Daboise ohlídel se kolem po nějaké zbraňi, nřl by se osbrojil, konečně spatřil nedaleko pruského důstojníka potáceti se v sedle i domýlel se ihned, že musel být raněn. Rychlým skokem octl se na místě, vymřtil amirajského důstojníka z sedla, a skočil na koně.

Dabois byl zcela odhodlán prodati život svůj tohoto dne—prodati jej v službě Francii—a prodati jej co nejdříve bude možno. Avšak nahlédl, že kde se právě nachází nebude se příliš prospěšný. Poznával, že se Prusům nezdaří protřhnouti pevné šky, protož odkluasal na jiné místo, aby se mohl připojiti k francouzské jízdě, s kterou mohl pak hnáti

si se do největšího nebezpečství. Předvidaje, že nejtížeji zápas bude panovati v Nehrungu, hnal koně svého k tomu místu a když je dosáhl, sesedl, že se v domění svém neklamal. Na místě výšinné nepřítel postavil oddělení tisícého důstojníctva, kryté dvěma pluky pěchoty a ihned střežou granátů úlničky strážně spousty v řadách francouzských.

Maršálek Lefebvre přikvapil v bruku, když tato baterie počala paliti, a ihned vyjádřil svůj náhled, že tato musí být sřizena za každou cenu.

"Zmoužte se této baterie," zvolal k jednomu setníkovi jidy, "a výsledek boje jest pro nás rozhodnut."

Dabois slyšel tento rozkaz a ihned nahlédl jeho potřebu. Zde bylo nebezpečí dosti sřejné, a zaměřuje býti mezi prvními na osazení baterie, zanojal pobíh vtelou odvážně stanoviško.

Sotva že dostihla z pola vzdálenost tle, zahřměl hukot s návrhí a koule počaly arčeti do řad Francouzů. Setník padl a jeho tělo bylo strážně na kusy roztřeno vybuchnutím granátem.

Předtím poloostrovka doslelné prudkým útokem lody jidy; málo vzdálenost se sto yardů, a přec bylo nepřetržitě ustos smrti. Setník padl a bray po něm tři jiní důstojníci svřili se v prachu, opoždávaje útokem stanoviška za velícím vůdcem. Coža byla zatrasena mrtvolami mužstava a padlých koní a šik se zastavil a kolmal. Maršálek Lefebvre, abel to se svého ověřeného místa a srdce jeho tlouklo v rozecřvení. Pakli tento šik bu do porazen a ruská pěchota učiní útok na poloostrov, jest rozhodnuta proň porážka.

Vlak—hle! Muž v sprostém francouzském uniformě na bojném koni v osadě pruského štábního důstojníka, s nepokrytou hlavou a s lavlí na yše strany prudce mávaje, žene se ku předu a podněcuje šik k postupu. Slova toho jsou ohnivá a pohled neohrožený.

"Pro Francii a Lefebvre!" volá odvážný jezdec, kyná lavlí svou přímo k nepřátelské baterii. "Maršálek je toho želo, kdyžby jme měli dnešní den utráti porážku."

Statně mužstvo činí pohyb ku předu, již neleká se srážky a na dešť střelby odpovídá hromadným výstřelem—jž se sráží, žene ku předu za deště smrtenosných střel, neustávaje, pobádáno stále živými příklady udátného vůdce; a vzdor tomu, že hledal smrt, zůstává Jerome Dabois bez pohromy a celá tlupa valí se za ním neodolatelnou nocí na baterii.

Děla nejsou a to oddolati děla nárasu a ruská pěchota, která se dostavila k jich ochraně, probhá rozprášena jako stádo ovcí. Baterie se rychle vzdala, a když děla za krátko byly obráceny proti jich posádkám majitelům bylo vítězství toho dne rozhodnuto, Rusové a Prusi, kteří nepadli v zajetí, uznali za prospěšné nastoupiti co nejrychleji zpátečf pochod do Gdanaka, doznajíce mnohem větších strát než výsledků.

Jerome Dabois navrátil se k strážnímu domu a odevzdal se sám volnému důstojníkovi.

Nejpodnělnější starostí bylo obvázati veskeré utrpené rány. Když tak vykonáno, vznelena otázka na setníka, co se má s ním učinit. Tento předložil dotčžený dotaz veliteli divise, a poslední obrátil se o rozkaz k samému maršálkovi Lefebvre.

"Co máme učiniti s Jeromem Dabois?"

"Běh me zehnej?" zvolal starý maršálek, jenž dopodrobna vyslechl celou událost. "Já jej dnešního dne obmilostňuji a sřira chei jej povřiliti!"

A v krátkce na to odebral se Jerome navštíviti svou milou jedinou Francii a když odcházal oděn byl uniformou francouzského setníka.

Do Crete! Oznamuji svým četným příznivcům a milovníkům sklenky dobrého piva vůbec, že šepu nyní a buda stále čepovati nejlepší OMAHSKÝ METZŮV LEŽÁK. Mohu proto každého ujistiti, že u mne nalezne vždy sklenku dobrého a posilujícího nápoje.

Franča Neděla, hostinský.

Hambursko-americká akolová paroplavební spol.

Hamburg: Amerikaniše Wadeleret Aktien-Gesellschaft.

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

PRIMA POŠTOVNÍ PAROPLAVNA mezi Hamburgem, Plymouth, Cherbourg, Havre a New Yorkem

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.

Sev. němec. Lloyd.